JOKILÄÄNIN SEURAKUNTA

virtaa sinulle

4 | 2026, 18.11.2026 **HUMPPILA, JOKIOINEN, YPÄJÄ**

ITSENÄISYYSPÄIVÄ 6.12.

ITSENÄISYYSPÄIVÄÄ VIETETÄÄN YHDESSÄ

HUMPPILA
Jumalanpalvelus kello 10, seppeleiden lasku muistomerkeille noin kello 11. Kirkkokahvit ja juhlatilaisuus seurakuntatalolla.

JOKIOINEN
Jumalanpalvelus kello 10, seppelten lasku muistomerkeille noin kello 11. Itsenäisyyspäivän juhla ja kahvit Tietotalolla.

YPÄJÄ
Suomalainen messu kello 10, seppelten lasku muistomerkeille noin kello 11.Itsenäisyyspäivän juhla ja kahvit seurakuntatalolla kello 11.30. Mukana Veisuuveljet ja Laulusiskot.

" Siunaa ja varjele meitä,
Korkein, kädelläs.
Kaitse ain kansamme teitä
vyöttäen voimalla meitä
heikkoja edessäs.
Sulta on kaikki suuruus,
henki sun hengestäs."

Virsi 584:1

ENSIMMÄINEN YHTEINEN JOULU
Pääkirjoitus ..... s. 2

MIKÄ TEKEE JOULUN?
Seurakuntalaiset vastaavat ..... s. 3

KUN JOULUKUUSI TUOTIIN SISÄÄN
Antti Oksan joulumuistot ..... s. 4–5

ASKARTELUA JA LEIKKEJÄ
Joulupuuhaa lapsille ..... s. 6

KAIKKI JOULUN MENOT
Löydä suosikkitapahtumasi ..... s. 8

Joulu saapuu keskeneräisyyteen

Mikä tekee joulun? Kysyimme sitä tähän lehteen seurakuntalaisilta. Vastauksissa vilahtelivat kuusi, lanttulaatikko, glögi, joululaulut ja **Whamin** *Last Christmas*, mutta useimmin toistui yhdessäolo. *”Joulu tulee, kun perhe on paikalla”*, vastasi 87-vuotias **Mirja**. Moni meistä tunnistaa saman: joulu on kokoontumista saman pöydän ääreen.

Kirkon joulu kertoo samasta asiasta toisin päin. Jumala ei jäänyt odottamaan, vaan tuli itse ihmisten luo. Tämän lehden hartaudessa **Maisa Into** muistuttaa, että suurin lahja on se, ettemme ole yksin pimeässä. Siksi seurakunnan joulu ei ole vain niitä varten, joiden pöytä on täynnä.

Tänä jouluna Humppila, Jokioinen ja Ypäjä viettävät ensimmäistä yhteistä joulua Jokiläänin seurakuntana. Takana on ensimmäinen yhteinen toimintavuosi, johon on mahtunut uuden opettelua, yhteistä suunnittelua ja keskeneräisyyttäkin. Sen hedelmät näkyvät tämän lehden sivuilla. Joulukortteja askarrellaan kaikissa kirkkopiireissä, ja nuortenillat kiertävät kaikki kolme seurakuntataloa. Jouluaaton jouluaterialle on taksikyyti jokaisesta pitäjästä. Joulupäivän aamuna kaikkien kolmen kirkon kellot kutsuvat joulukirkkoon. Jokaisella kirkkopiirillä on yhä omat perinteensä ja niitä kannatellaan paikallisesti myös tuleviin vuosiin. Jotain yhteistäkin on jo syntynyt.

Itsenäisyyspäivänä kiitämme ja muistamme heitä, jotka ovat puolustaneet kansakuntamme itsenäisyyttä ja rakentaneet yhteisen kotimaamme. Samaa kiitollisuutta tunnen seurakuntamme puolesta: kiitos työntekijöille, luottamushenkilöille ja vapaaehtoisille, aina hautausmaiden haravointitalkoolaisista pyhäinpäivän kynttilät sytyttäneisiin Paanan koulun nuoriin.

Adventti aloittaa uuden kirkkovuoden. Haluamme rakentaa seuraavaa vuotta yhdessä teidän kanssanne, ja siksi pyydämme teitä vastaamaan seurakuntakyselyyn. Jokainen vastaus vaikuttaa siihen, millaiseksi seurakuntamme kasvaa.

Joulu ei odota, että olemme valmiit. Se tulee keskeneräisyyteemme ja lahjoittaa rauhan, tulevaisuuden toivon ja ilon. Omaan joulun vastaanottamiseen voit poimia tuttuja tunnelmapaloja kauneimmista joululauluista, konsertista ja aattohartauksien yhteydestä.

Siunattua ensimmäistä yhteistä joulua!

Teemu
kirkkoherra

Kauneimmat Joululaulut

TERVETULOA LAULAMAAN!

la 12.12. klo 14
Latovainion kylätalo
Kauneimmat joululaulut

su 13.12. klo 13
Humppilan kirkko
Kauneimmat joululaulut messu

su 13.12. klo 16
Jokioisten kirkko
Kauneimmat joululaulut

to 17.12. klo 18
Myllyn kahvila, Ypäjänkylä
Kauneimmat joululaulut

su 20.12. klo 16
Ypäjän kirkko
Kauneimmat joululaulut

su 20.12. klo 18
Humppilan kirkko
Kauneimmat joululaulut

Kuva Marjatta Kosonen

LAULA JA LAHJOITA!

Anna joululahjasi heikoimmassa asemassa oleville lapsille ja heidän perheilleen maailmalla.
Osallistu kolehtiin tai lahjoita haluamasi summa MobilePaylla numeroon 61408.

Keräysluvat: Manner-Suomi RA/2020/1538, voimassa toistaiseksi 1.1.2021 alkaen, myönnetty 1.12.2020, Poliisihallitus. Ahvenanmaa ÅLR 2025/5437, voimassa 1.1.–31.12.2026, myönnetty 28.8.2025 Ahvenanmaan maakuntahallitus. Kerätyt varat käytetään Suomen Lähetysseuran ulkomantyöhön. Lahjoittajan tiedot tallennetaan Suomen Lähetys- seuran yhteystietorekisteriin ja niitä käytetään esimerkiksi markkinointiin ja tiedottamiseen. Lue lisää: *suomenlahetysseura.fi/tietosuojaselosteet/yhteystietorekisteri*

JOKILÄÄNIN SEURAKUNTA

SUOMEN LÄHETYSSEURA

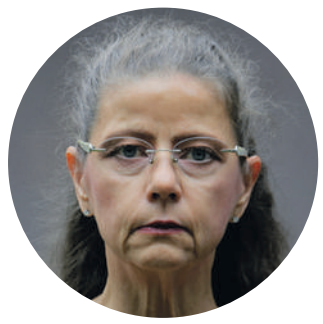

Miten olemme onnistuneet?

Adventin aika siirtää meidät sekä uuteen kirkkovuoteen että kalenterivuoden lopulla arvioimaan kulunutta vuotta. Vuosi on ollut Jokiläänin seurakunnan ensimmäinen toimintavuosi. Alkuvuodesta keräsimme ensimmäisen palautteen seurakuntaliitoksesta ja nyt, vuoden kierryttyä lopuilleen keräämme toisen.

Palautekysely on saman sisältöinen kuin keväällä tehty. Näin voimme arvioida, miten olemme onnistuneet viemään yhteistä toimintaa kohden toivottua suuntaa. Vastaaminen vie muutaman minuutin. Kiitos, kun annat aikaasi jouluvalmisteluiden keskellä. Vastaamalla olet kehittämässä Jokiläänistä seurakuntaa, jonka elämä on seurakuntalaisten elämää.

Vastata voit sähköisesti lukemalla älypuhelimella oheinen QR-koodi tai vierailemalla seurakunnan verkkosivuilla ***www.jokilaaninseurakunta.fi/kysely***. Toimintaryhmissä, seurakuntatoimistoissa ja kirkoissa on saatavilla vastauslomakkeita. Vastausaikaa on 31.12.2026 saakka. Kyselyn tulokset raportoidaan tammikuussa 2027.

Kyselyn on laatinut ja sen raportoi seurakuntapastori ***Lulu Hyvätti***.

JOKILÄÄNIN SEURAKUNTA

Jokiläänin seurakunnan yhteystiedot

Seurakuntatoimiston vaihde ma–to klo 9–13
puh. 03 4240 100, jokilaanin.seurakunta@evl.fi
Keskuskatu 29 B, 31600 Jokioinen

Seurakuntatoimistot ovat auki klo 9–13 seuraavasti:

Humppilan toimipiste:
Kirkkopellontie 1, 31640 Humppila
Avoinna maanantai ja keskiviikko
Jokioisten toimipiste:
Keskuskatu 29 B, 31600 Jokioinen
Avoinna maanantai, tiistai ja torstai
Ypäjän toimipiste:
Perttulantie 8, 32100 Ypäjä
Avoinna tiistai ja torstai

Seurakuntatoimistot ovat kiinni jouluaattona 24.12. sekä uudenvuodenaattona 31.12.

Hartaus

Mistä tietää, että joulu on saapunut luoksemme? Onko se kauppoihin ilmestyvät kalenterit? Onko se kaduille syttyvät valot? Vai onko se jokin hiljainen tunne mikä herää meidän sisällämme?

Pienen lapsen näkökulmasta joulu on ihmeellinen asia. Lapset odottavat joulua, aamun ensimmäisiä elokuvia, kuka löytää mantelin puurosta ja tietenkin lahjoja. Joulun odotus on lapselle täynnä salaisuuksia mutta, köyhän kodin lapselle se on usein vain hiljaisia kysymyksiä. Onko äidillä varaa hyvään ruokaan? Saammeko me tänä vuonna lahjoja? Onko meillä varaa sytyttää edes kynttilä pimeään huoneeseen tuomaan lohtua ja lämpöä?

Nykyään unohdamme, ettei joulun ihme asu tavarojen paljoudessa tai lahjojen määrässä, se asuu sydämessä. Se onkin mielestäni joulun suurin lohdutus. Jumala ei katso lahjakasojen kokoa tai pöydän antimia. Hän katsoo sydämeen. Kurjuuden, köyhyyden ja puutteen keskellä joulun odotus voi muuttua kaikkein kauneimmaksi ja aitojen tunteiden ajaksi. Se on toivon odotusta. Odotusta paremmastatulevaisuudesta. Kuitenkin lapsen sydän tuntee puhtaimman ilon siitä, että saamme olla yhdessä, turvassa ja rakastettuja. Suurin ja arvokkain lahja on se, ettemme ole yksin pimeässä. Tältä joululta odotan erityisesti ilon täyttämiä hetkiä läheisten kanssa, lumi kinoksia pihalle, paljon naurua sekä, yhteen kuuluvuuden tunnetta. Toivon että tänä vuonna jokainen tuntisi olonsa rakastetuksi niin jouluna kuin sitä odottaessakin. ●

Rakas taivaan isä, siunaa tänä vuonna erityisesti köyhiä perheitä ja lapsia ympäri maailman. Siunaa myös niitä perheitä missä huoli ja taloudellinen ahdinko painavat mieltä. Tuo rauhasi jokaiseen kotiin ja sytytä kynttilä jokaisen sydämeen. Anna meille valo ja taito nähdä mikä joulussa on aidosti tärkeintä. Aamen

Hartauskirjoittaja ***Maisa Into*** *on mukana seurakunnan nuorten toiminnassa.*

Mikä tekee joulun?

Mitä ilman ei olisi joulu – kysyimme seurakuntalaisilta

Joulu ilman joululahjoja, yhdessäoloa ja joulusaunaa ei olisi joulu.
Manu 5 v.

Yhdessäolo läheisten kanssa tekee joulun.
Aliisa 32 v.

Joulun tekee joulukuusi.
Kalervo 42 v.

Joulu tulee kun perhe on paikalla.
Mirja 87 v.

Joululaulut ovat minulle tärkein jouluntuoja. Lämpimän tunnelman tuo myös takkatuli ja glögi, sekä läheisten ja ystävien kanssa oleminen. Tarkoin valitun lahjan antaminen tuo iloa niin ostajalle, kuin vastaanottajalle.
Selina 32 v.

Joulukuusi, lanttulaatikko ja rosolli.
Soile 62 v.

Joulun tuo koristeet, kuusi, glögi, jouluruoat ja lumi sekä tietenkin Whamin Last Christmas -kappale.
Jari 42 v.

Joulun tekee perhe ja hyvä ruoka.
Iia 9 v.

Kuva: Evl kuvapankki

VALOA LÄHEISEN MUISTOLLE, LUONTOA KUNNIOITTAEN

Jouluna haudoille syttyvät kynttilät kertovat rakkaudesta, kaipauksesta ja toivosta. Myös pienillä valinnoilla voimme vähentää muistamisesta syntyvää jätettä.

- Suosi kestävää hautalyhtyä ja muovikuoretonta kynttilää.
- Käytä samaa lyhtyä vuodesta toiseen ja vie se keväällä kotiin.
- Lajittele metallikannet, kynttiläjätteet ja muut jätteet hautausmaan ohjeiden mukaisesti.
- Muista, että LED-kynttilä on sähkölaitejätettä ja sen paristo kuuluu erilliskeräykseen.
- Kaikkein tärkeintä ei ole kynttilöiden määrä – yksikin valo voi kantaa suuren muiston.

KIRKON YMPÄRISTÖDIPLOMI

Jokilääninn seurakunta on Kirkon ympäristödiplomiseurakunta.

Kansalliskaupan joulupukki tonttunsa kanssa. Kuopion kulttuurihistoriallinen museo.

Kun joulukuusi tuotiin sisään ja joulupukki oli vähän pelottavakin

Entisaikojen jouluissa oli oma, kiireetön tunnelmansa. Kuusi haettiin metsästä, kinkku tuli omasta sikakopista ja joululahjoja odotettiin joskus niin kovasti, että niitä ehdittiin kokeilla jo ennen aattoa. Paikallisten joulumuistoissa yhdistyvät vaatimattomuus, kekseliäisyys, perinteet ja lämmin yhdessäolo.

Joulun lähestyminen tuntui ennen aivan erityiseltä. Talvet olivat lumisia ja pakkaset paukkuivat, pimeyden keskellä ikkunoista loistivat kynttilät ja kodeissa valmistauduttiin vuoden odotetuimpaan juhlaan. Joulu ei välttämättä tarkoittanut runsaita lahjoja tai suuria juhlapöytiä. Tärkeämpää oli tuttu ja turvallinen yhdessäolo, vanhojen tapojen noudattaminen ja se erityinen tunnelma, joka syntyi joulun valmisteluista.

Humppilassa lapsuutensa viettänyt **Antti Oksa** muistelee, kuinka joulut olivat ennen kaikkea perhejouluja. Kodissa ei oltu erityisen uskonnollisia, mutta joulua vietettiin niin kuin oli totuttu ja hyväksi havaittu. Vanhoista tavoista pidettiin kiinni, ja juuri niiden tuttuus toi jouluun turvallisuutta.

– Oli rauhallista, tavanomaista ja rutiininomaista. Kaikki oli tuttua ja turvallista, Oksa kuvailee lapsuutensa jouluja.

Kuusi metsästä ja koristeet keksilaatikosta

Joulukuusi hankittiin jo muutamaa päivää ennen aattoa, mutta sisälle se tuotiin vasta jouluaattona. Koristelun aloittaminen oli lapsille yksi joulun odotetuimmista hetkistä. Koristeet säilytettiin aaltopahvisessa Hangon keksi -laatikossa, jonka kannessa hymyili tuttu naama. Laatikosta löytyi lippunauhoja ja joulupalloja. Kynttilöitä kuuseen ei vielä laitettu, sillä avotulen aiheuttamaa tulipalovaaraa pelättiin. Sähkökynttilät tulivat myöhemmin.

Kuusi haettiin usein omasta metsästä, joskus matkan päästäkin. Oksalla on kuusenhaun vaiheilta myös vähemmän onnistuneita kokemuksia.

Kerran joulukuusi oli haettu Rautavuoren seudulta, jossa oli sepelimurskaamo. Kuusi oli ilmeisesti saanut osansa kivipölystä, sillä se haisi niin pahasti, ettei siitä ollut joulupuuksi. Aamulla isä lähti hakemaan uuden kuusen, ja koristeet piti ottaa vanhasta pois.

Toisella kertaa kuusenhaussa oli mukana veli Matti. Kun kuusi oli saatu pihalle ja asetettu pystyyn lumihankeen, äiti ihmetteli itku kurkussa, kuka ihme oli laittanut kuusen pystyyn lumihankeen! Älkää laittako koskaan kuusta pystyyn lumihankeen, äiti huusi. Lumihankeen laitettu kuusi nimittäin toi mieleen sota-ajan tavan kertoa kaatuneesta sotilaasta.

> Pöytään katettiin porkkana- ja lanttulaatikkoa, kinkkua ja rosollia. Kinkku oli usein peräisin oman pihan sikakopista.

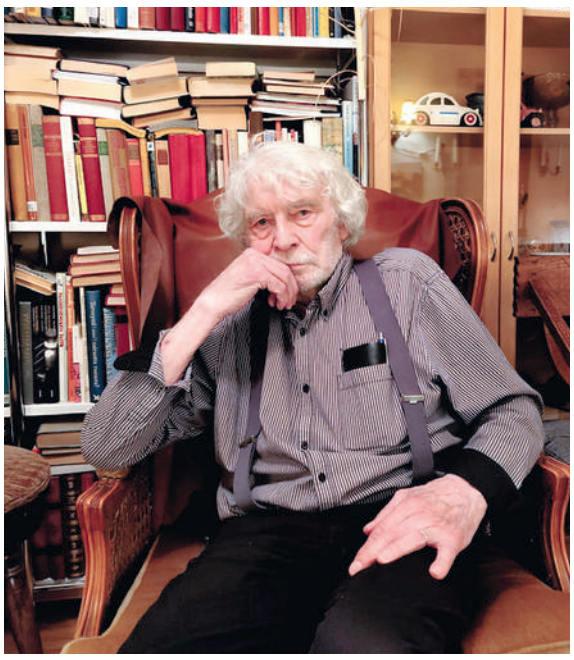
Kinkku omasta sikakopista

Jouluruokien valmistelu oli pitkälti äidin vastuulla. Pöytään katettiin porkkana- ja lanttulaatikkoa, kinkkua ja rosollia. Kinkku oli usein peräisin oman pihan sikakopista. Oksan lapsuudenkodissa porsaat saapuivat keväällä, ja niitä kasvatettiin kesän yli. Porsailla oli aina nimetkin: Niku ja Naku. Talven tullen niistä valmistui joulupöydän herkkuja.

Rosollin sipuli oli lapsena Oksalle melkoinen kiistanaihe. – Äidin kanssa piti aina väitellä siitä, ettei rosolliin tarvitse sipulia laittaa. No, kyllähän sitä sipulia sitten tarvittiin, kun tuli ikää lisää ja maku muuttui!

Rosollin päälle tarjottiin myös punajuurella värjättyä valkoista kastiketta, josta Oksa ei erityisemmin välittänyt. Hän olisi mieluummin syönyt rosollinsa mahdollisimman suurina punajuuripaloina.

Joulupöydän ruokia tärkeämpää oli kuitenkin itse tunnelma. Ruokaa ei ollut nykyiseen tapaan ylen määrin, mutta jouluna oli jotakin erityistä. Isän verstaalla sorvattu kolmen kynttilän kynttilänjalka toi kotiin joulun tuntua. Myös ruokailun aloittamiseen liittyi oma pieni

perinteensä: isä otti ruisleivän, leikkasi siitä pienellä veitsellä kapean viipaleen ja antoi näin merkin siitä, että syömisen sai aloittaa. Ennen sitä kukaan ei olisi tullut ajatelleeksikaan ryhtyä aterialle.

Joululahjoissa oli yllätyksiä – ja joskus vähän vahinkojakin

Joululahjat olivat usein käytännöllisiä ja itse tehtyjä. Villasukat ja tumput kuuluivat tavallisiin lahjoihin. Oksan isä teki pojilleen yleensä sukset itse, mutta kerran hän päätti tilata molemmille pojille uudet sukset Kalle Anttilan postimyynnistä.

Sukset saapuivat jo pari viikkoa ennen joulua. Pojat tiesivät kyllä, että kyseessä olivat joululahjat, mutta

isä antoi heidän ottaa sukset käyttöön jo ennen aattoa. Niinpä Antti ja Matti lähtivät innokkaina laskemaan mäkiä Harjun suunnalla, Käkikiveltä Tervahautaan.

Uusien suksien kohtaloksi koitui kuitenkin pian katkeaminen. Matti oli kauhuissaan: joululahja oli mennyt rikki jo ennen joulua! Pojat tekivät keskenään sopimuksen. Antti kantaisi kotiin rikkinäiset sukset ja Matti ehjät. Matkalla vastaan tuli isä, joka ihmetteli, joko Anttikin oli alkanut katkoa suksiaan – Mattihan niitä oli hänen mukaansa aina ennen katkonut.

Jouluna sukset kuitenkin löytyivät kuusen alta. Matti kantoi kuusen alle peräti kaksi suksiparia, toiset ehjät ja toiset rikkinäiset. Lopulta selvisi, että Matti se oli katkaissut omansa. Isä ei jäänyt toimettomaksi, vaan teki joulupäivänä pojalle uudet sukset.

Oksan perheessä ei myöskään käynyt joulupukkia perinteiseen tapaan. Lahjat ilmestyivät ulko-ovelle, sillä aikaa, kun perhe oli joulusaunassa.

– Saunan jälkeen syötiin, ja sitten oveen koputettiin. Joku oli tuonut lahjat. Se oli kyllä katala teko, Oksa naurahtaa.

Kerran lahjaksi saatu luuta ei sekään saanut kovin lämmintä vastaanottoa. Naapuri oli tuonut sen ja asettanut keittiöön seinän viereen. Aamulla pojat menivät puuliiteriin, ja Matti veti luudan kirveellä kahtia. Isä ei suuttunut, vaan kysyi rauhallisesti, mitä poika oli mahtanut ajatella tehdessään niin.

> Tunnistin aina, että jalassa olivat enon saappaat. Oli se vähän ruma ja pelottavakin. En meinannut kättä antaa!

Joulupukki oli välillä enemmän peikko kuin punanuttu

Kaikissa kodeissa joulupukki ei ollut nykyisen kaltainen punaisiin pukeutunut iloinen hahmo. Eräs yli 90-vuotias haastateltava muistelee sota-ajan joulupukkia, joka oli pukeutunut takki väärinpäin, karvalakki syvällä päässä ja kaulaliina leuan peittona. Huopatossut jalassa pukki muistutti enemmän peikkoa kuin nykyistä joulupukkia.

– Tunnistin aina, että jalassa olivat enon saappaat. Oli se vähän ruma ja pelottavakin. En meinannut kättä antaa!

Tonttulakkejakaan ei kaupasta saanut. Sellainen tehtiin itse punaisesta kreppipaperista.

Toisessa perheessä joulupukin epäiltiin olevan äiti. Eräs haastateltava muistaa jouluaaton vuodelta 1944 ja sen, kuinka joulupukki toi hänelle sukset. Lahja on jäänyt mieleen vuosikymmeniksi. Joululahjojen tekeminen oli muutenkin tavallista: äidit ompelivat nukkeja ja korjasivat vanhoja leluja. Yhdelle lapselle kaikkein rakkain joululahja oli räsynukke, joka oli kadonnut ennen joulua ja löytyi aattona kunnostettuna takaisin.

Toinen haastateltava muistaa erityisesti kankaasta tehdyn punaisen koiran, jonka nimi oli Poncho. Suuret valkoiset silmät ja luppakorvat tekivät siitä pitkäksi aikaa rakkaan leikkikaverin.

Joulukirkkoon lähdettiin ennen auringonnousua

Joulukirkko oli tärkeä osa monen perheen joulunviettoa. Kirkkoon lähdettiin aikaisin, usein jo ennen kuutta aamulla. Hevonen valjastettiin, ja matkaa saattoi olla yli kymmenen kilometriä.

Eräs 95-vuotias haastateltava muistelee lähteneensä joulukirkkoon Murrolta Humppilan kirkkoon noin 13 kilometrin matkan. Talvet olivat tuolloin yleensä lumisia ja pakkaset kovia. Joulukirkko oli niin suosittu, että kirkko täyttyi ääriään myöten.

Myös lypsykarjan hoito kuului jouluaamuun. Ensin hoidettiin aamun työt ja vasta sitten lähdettiin kirkkoon. Eräs haastateltava muistaa istuneensa äitinsä sylissä kirkon parvella, kun väkeä oli niin paljon, ettei kunnollista istumapaikkaa tahtonut löytyä.

Tapaninpäivänä kirkkoon saatettiin lähteä hevosilla kilpaa ajaen. Myös hautausmaalla käyminen kuului joulun aikaan monen perheen tapoihin. Antti Oksa muistaa käyneensä äitinsä kanssa sytyttämässä kynttilöitä haudoille. Lumeen tehtiin kolo ja siihen yritettiin saada kruunukynttilä palamaan. Äiti kertoi haudoilla tarinoita ihmisistä, joita oli tuntenut. Nimet ja tarinat ovat jääneet mieleen vielä vuosikymmenten jälkeen.

> Kaikki käytettiin hyödyksi, kun oli niin tiukkaa ja niukkaa.

Sota-ajan jouluissa vähästä tehtiin paljon

Sota ja sen jälkeiset vuodet vaikuttivat voimakkaasti joulunviettoon. Kaupoista ei saanut kaikkea, ja lahjat olivat vaatimattomia. Silti joulua yritettiin viettää mahdollisimman tavalliseen tapaan.

Eräs haastateltava muistaa, kuinka äiti teki lapsille nukkeja ja vaatteita siitä, mitä oli saatavilla. Vehnäjauhosäkeistä ommeltiin liivejä ja vanhoista päällystakeista sekä miesten housuista valmistettiin tallukkaita. Myös lasten vaatteet tehtiin itse, kun kaupasta ei niitä saanut.

– Kaikki käytettiin hyödyksi, kun oli niin tiukkaa ja niukkaa, haastateltava muistelee.

Myös jouluruoka valmistettiin pitkälti omista antimista. Sika teurastettiin jouluksi, kinkku suolattiin ja omasta siasta tehtiin myös makkarat. Suolten puhdistamiseen kului aikaa ja vaivaa. Seitsemänlapsisessa perheessä joulua vietettiin pääasiassa oman väen kesken.

Sota-aika näkyi myös joululahjoissa. Lahjoja ei juuri ollut, eikä kaupoista saanut esimerkiksi rusinoita tai muita joulun herkkuja. Silti pienikin lahja saattoi olla suuri ilo.

Joulu oli myös naapuriapua ja hiljaista yhdessäoloa

Antti Oksan joulumuistoissa yksi vahvimmista asioista on naapuriapu. Kaikissa taloissa ei ollut omaa saunaa, joten hänen isänsä lämmitti saunan myös lähistön ihmisille ja kantoi tarvittavat vedet. Erityisesti Oksan mieleen on jäänyt äidin Hissu-täti, joka sairasti vaikeaa nivelreumaa eikä pystynyt kävelemään.

Isä auttoi Hissun vanhaan nojatuoliin, nosti tuolin käsikärryille ja kuljetti hänet maitokärryillä saunaan. Apu oli itsestään selvää, eikä siitä tehty numeroa.

Myös joulupäivän vierailut olivat usein hyvin yksinkertaisia. Oksan isä saattoi laittaa lätsän päähänsä ja lähteä tapaamaan veljeään. Miehet istuivat yhdessä kolme tuntia, eikä siinä välttämättä puhuttu juuri mitään.

Se oli oman aikansa yhdessäoloa.

Jouluna käytiin myös sukulaisten luona. Tapaninpäivänä suunnattiin äidin veljen taloon kylään. Matkat kuljettiin kävellen tai potkukelkalla, sillä autoja ei juuri ollut.

Oksan lapsuuden jouluissa vieraat ja suuret sukujuhlat eivät olleet keskeisiä. Tärkeintä oli oma perhe ja tuttu lähipiiri.

Pimeys, kynttilänvalo ja joulun rauha

Kun paikallisia pyydetään kuvailemaan entisaikojen joulua, esiin nousevat usein samat asiat: lumi, pakkanen, kynttilänvalo, joulusauna ja joulukirkko. Joulun tunnelma syntyi pienistä asioista, joita odotettiin koko vuosi.

Antti Oksa tiivistää lapsuutensa joulut turvallisuuden ja rauhan tunteeseen. Kotona ei tarvinnut pelätä, ja tutut tavat loivat ympärilleen turvallisen maailman.

– Lapsuuden joulut tulevat mieleen pimeänä, kynttilöinä ja hiljaisuutena. Niissä oli juhlavaa ja turvallista tunnelmaa.

Ehkä juuri siinä piilee entisaikojen joulun tärkein muisto. Kaikkea ei ollut paljon, mutta se mitä oli, tuntui merkitykselliseltä. Lahjoja odotettiin, kuusta koristeltiin, jouluruokia valmistettiin yhdessä ja läheisistä pidettiin huolta.

Joulun ei tarvinnut olla suuri ollakseen ikimuistoinen.

Jouluisia askarteluja ja leikkejä kotona

LEIKITÄÄN KOTONA ENSIMMÄISEN JOULUN KERTOMUS

Kuva Lastenkirkko

Maria ja Joosef lähtivät 1. jouluna Nasaretista kohti Betlehemiä. Mukana heillä oli aasi, koska Maria odotti vauvaa ja matka oli pitkä, hän lepäsi välillä aasin selässä.
Toiminta: Ota lapsi reppuselkään ja ratsastakaa aasin askelin pieni matka. Tai isomman lapsen kanssa voitte laukata yhdessä. Laulakaa samalla: I-hah-haa, i-hah-haa hepo hirnahtaa –laulua.

Kun Maria ja Joosef saapuivat Betlehemiin, heille ei löytynyt sijaa mistään majatalosta.
Onneksi he saivat yöpaikan eläinten tallista.
Toiminta: Keksikää yhdessä mitä erilaisia eläimiä tallissa oli ja liikkukaa näiden eläinten tavoin. Voitte myös katsoa, mitä erilaisia pehmoleluläimiä teiltä kotoa löytyy ja rakentaa heille tallin, esim. tuolin alle.

Maria synnytti pojan, Jeesuksen, ja kapaloi hänet. Vauva nukkui ensimmäisen yönsä eläinten seimessä.
Toiminta: Ota lapsi syliin ja hyräilkää teidän yhteinen unilaulunne. Voit myös hyräillä Enkeli taivaan -virttä. Isomman lapsen kanssa voitte kapaloida nuken ja lapsi voi tuuditella sitä sylissään.

Enkeli ilmoitti paimenille, jotka olivat kedolla vartioimassa lampaitaan, että Jeesus on syntynyt. Paimenet hämmästyivät, mutta lähtivät katsomaan Jeesusta.
Toiminta: levittäkää kädet enkelin siiviksi ja leikisti lennelkää. Kun kohtaatte lähekkäin, niin hämmästykää ja huutakaa: Hui! Pienten lasten kanssa voi aikuinen laittaa kädet/huivin kasvojen eteen ja ottaa pois (kukkuu-leikki).

Myös Itämaan tietäjät tulivat tervehtimään Jeesus-vauvaa ja toivat tullessaan lahjoja. He löysivät perille tallin yllä loistavan tähden avulla.
Toiminta: Laulakaa ja leikkikää yhdessä: Tuiki, tuiki tähtönen -laulu.

LAHJAN PIILOTUS

Paketoikaa joku esine kotona. Toinen laittaa silmät kiinni ja toinen piilottaa paketin. Sitten etsimään! Jos etsiminen tuntuu hankalalta, voi piilottaja antaa pieniä vihjeitä. Vaihtakaa osia.

PIKKUENKELIEN TEMPPURATA

Rakentakaa olohuoneeseen pikkuenkelien temppurata. Hyödyntäkää tyynyjä(pujottelu/tasapainoilu), sohvaa (hyppy), tuoleja (tunneli), mattoja rullattuna (tasapainoilu), sukkia voi heitellä sukkakoriin, leluja voi asetella pujotteluradaksi jne. Anna lapsen osallistua suunnitteluun ja rakentamiseen. Sitten yhdessä temppuilemaan!

JOULUMUISTIPELI

Etsikää mainoslehdistä aina kaksi samanlaista kuvaa ja leikatkaa ne. Tähän sopii hyvin myös vanhat kuvalliset joulupaperit ja kartonkikassit tai lelulehdet. Liimatkaa kuvat yksittäin erilliselle paperille tai kartongille ja leikatkaa samankokoisiksi neliöiksi eli muistipelikorteiksi. Ja sitten pelaamaan!

KYNTTILÄASKARTELU

1. Piirrä lapselle valkoiselle paperille: ympyrä, liekki ja suorakulmio. Huom. mittaa suorakulmio niin, että se riittää paperihylsyn ympäri.
2. Lapsi saa värittää tai maalata: ympyrän keltaiseksi, liekin oranssiksi ja suorakulmion haluamallaan värillä.
3. Seuraavaksi leikatkaa ympyrä. Ympyrä kannattaa liimata vielä kartongille (esim. muropurkki), jotta se vahvistuu.
4. Leikatkaa liekki ja liimatkaa liekki keltaisen ympyrän alareunaan.
5. Leikatkaa myös suorakulmio valmiiksi.
6. Levittäkää liimaa tyhjään paperihylsyyn ja kiertäkää suorakulmiopaperi ympärille.
7. Aikuinen voi leikata lovet hylsyn toiseen päähän molemmin puolin ja laittaa ympyrän loviin.
8. Lapsi voi koristella kynttilän lopuksi, vaikka kiiltokuvilla ja/tai tarroilla.

Jokiläänin seurakunnan lastenohjaajat Helena Hacklin ja Elina Mäntyvaara

Hauskaa joulutekemistä löydät lisää osoitteesta lastenkirkko.fi

LÄMMIN KIITOS!

Jokiläänin seurakunta kiittää lämpimästi kaikkia hautausmaiden haravointitalkoisiin osallistuneita sekä Paanan koulun oppilaita luokilta 7.–9.E, jotka sytyttivät pyhäinpäivänä sankarivainajien kynttilät Jokioisten hautausmaalla.

Takarivi vasemmalta: Alex Strömberg, Kisu Ampuja, Akseli Hakamäki, Leo Tossavainen. Eturivi vasemmalta: Opettaja Susanna Palmu, Onni Lehtinen, Miika Hive, Leo Raitanen ja koulunkäynninohjaaja Taija Anttila

JOULUN KALENTERI

ke 25.11. klo 16–19 Jokioisten seurakuntatalo
Joulukorttiaskarteluilta

to 26.11. klo 14–19 Humppilan seurakuntatalo
Joulukorttiaskarteluilta

pe 27.11. klo 18–20 Ypäjän seurakuntatalo
Joulukorttiaskarteluilta aikuisille

ti 1.12. klo 18–20 Humppila
Nuortenilta

ke 2.12. klo 18–20 Ypäjä
Nuortenilta

to 3.12. klo 18–20 Jokioinen
Nuortenilta

ITSENÄISYYSPÄIVÄ su 6.12.
katso tarkemmin sivulta 1

pe 11.12. klo 19 Humppilan kirkko
Toiveena joulu -konsertti

la 12.12. klo 14 Latovainion kylätalo
Kauneimmat joululaulut

su 13.12. klo 13 Humppilan kirkko
Kauneimmat joululaulut messu

su 13.12. klo 16 Jokioisten kirkko
Kauneimmat joululaulut

to 17.12. klo 18 Myllyn kahvila, Ypäjänkylä
Kauneimmat joululaulut

su 20.12. klo 16 Ypäjän kirkko
Kauneimmat joululaulut

su 20.12. klo 18 Humppilan kirkko
Kauneimmat joululaulut

to 24.12. klo 14–16 Jokioisten seurakuntatalo
Yhteyttä kaipaavien jouluateria

JOULUAATTO 24.12.
klo 13 Jouluaaton hartaus Jokioisten kirkko
klo 13 Jouluaaton hartaus Ypäjän kirkko
klo 15 Jouluaaton hartaus Humppilan kirkko
klo 15 Maasalon jouluvesper Jokioisten kirkko
klo 22 Jouluyön messu Humppilan kirkko

JOULUPÄIVÄ 25.12.
klo 8 Joulukirkko Humppilan kirkko
klo 8 Joulukirkko Jokioisten kirkko
klo 10 Joulukirkko Ypäjän kirkko

TAPANINPÄIVÄ 26.12.
klo 10 Joulukirkko Latovainion kylätalo
klo 13 Tapaninpäivän hevoskirkko Ypäjän kirkko

ma 28.12. klo 18 Jokioisten kirkko
Enkelikirkko

pe 1.1.2027 klo 15 Ypäjän kirkko
Nuorten veisumessu

JOKILÄÄNIN SEURAKUNTA

Kuva: Evl kuvapankki

TOISENLAINEN JOULU

Vietä toisenlainen jouluaatto ja tule vapaaehtoiseksi toteuttamaan yhteyttä kaipaavien jouluaaton juhlaa.

Keittiössä on helppoja tehtäviä tarjolla ja jo se, että tulet mukaan seuraa pitämään, joululauluja laulamaan ja auttamaan jälkitöissä, on toisenlainen lahja koko yhteisölle. Yhteyttä kaipaavien jouluaaton juhlan valmistelut aloitamme kello 10, kello 12 talkoolaisten glögihetki ja joulurauhan julistus. Varsinainen juhla kello 14–16, jonka jälkeen lopputyöt. Ilmoittaudu vapaaehtoiseksi suoraan Teemu-papille, teemu.salminen@evl.fi tai soittamalla 050 415 1770.

TUOTA JOULUILOA ANTAMALLA TOISENLAINEN LAHJA!

Lahjat löydät ***www.toisenlainenlahja.fi***

KATSO KAIKKI TAPAHTUMAT
jokilaaninseurakunta.fi